

”המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה מאוחרת” מאת סיימון סטיבנס עפ”י ספר של מארק האדון

דמות: כריסטופר

הכל התחיל כשהכלב של השכנה ממול ווולינגטון מת. אני התחלתי לכתוב על זה ספר בילוש, על מי רצח את ווולינגטון, אבל אבא החרים לי אותו. הוא כעס שאני מתערב בעניינים של אחרים. היום כשחזרתי הביתה מבית ספר אבא עוד היה בעבודה, אז החלטתי לעשות קצת בילוש ולמצוא אותו. בהתחלה חיפשתי מתחת למיטה שלו. היו שם 7 נעליים, מסרק עם המון שערות בתוכו, חתיכת צינור נחושת, ביסקוויט שוקולד ודבורה מתה. אבל הספר שלי לא היה שם. ואז... חיפשתי בארון הבגדים שלו. בתחתית הארון מצאתי קופסת קרטון ישנה. וכשפתחתי את הקופסה ראיתי שהספר שלי בתוכה. אבל אז ראיתי את המעטפה. זאת היה מעטפה עם השם שלי והיא שכבה מתחת לספר שלי עם עוד כמה מעטפות. אף פעם לא פתחו את המעטפות האלה. היו שם 43 מעטפות ועל כולן היה כתוב את השם שלי – “כריסטופר בון”. ואז ראיתי שמעל לאות ו' יש עיגול. אני מכיר רק שלושה אנשים שמציירים עיגולים קטנים מעל האות ו'. המחנכת שלי, מק לוקסלי שהיה גם מורה בבית ספר, ו... אמא. ואז שמעתי את הטנדר של אבא חונה מחוץ לבית, ואני ידעתי שאני צריך לחשוב מהר ולהיות מתוחכם. שמעתי את אבא טורק את דלת הטנדר. עליתי מהר לחדר שלי וכשהייתי בחדר נעלתי את הדלת והוצאתי את המעטפה. פתחתי אותה והיה שם מכתב. זה היה מאמא שלי. היא כתבה המון דברים. שהיא מתגעגעת אליי ושהיא חולמת שהיא רואה אותי אסטרונואוט בטלוויזיה, היא שאלה למה אני לא כותב לה חזרה. ובסוף כל מכתב היא חתמה “אוהבת מלא מלא – אמא” אמא? אמא? הפסקתי לקרוא את המכתב כי הרגשתי בחילה. הרגשתי סחרחורת. הרגשתי כאילו החדר מתנדנד מצד לצד, אבל ידעתי שהחדר לא יכול להתנדנד מצד לצד וזה רק משהו שקורה לי בתוך הראש. כאבה לי הבטן. אני קיבלתי סחרחורת ורציתי להקיא. לאמא לא היה התקף לב. 2,4,8,16,32,63,128,256,512,1024,2048 אני חשבתי שאמא מתה. אבל אמא חיה כל הזמן הזה. ואבא שיקר לי.

